

וַיִּשְׁמַע אֶת־דְּבָרֵי בְנֵי־לֶבֶן לְאֹמֶר
לָקַח יַעֲקֹב אֶת כָּל־אֲשֶׁר לְאָבִינוּ
וּמֵאֲשֶׁר לְאָבִינוּ עָשָׂה אֶת כָּל־הַכְּבֹד
הַזֶּה: וַיֵּרָא יַעֲקֹב אֶת־פְּנֵי לָבֵן וְהִנֵּה
אֵינָנו עִמּוֹ כְּתַמוּל שְׁלֹשׁוֹם: וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־יַעֲקֹב שׁוּב אֶל־אֶרֶץ
אֲבוֹתֶיךָ וּלְמוֹלְדֹתֶיךָ וְאֶהְיֶה עִמָּךְ:
וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב וַיִּקְרָא לְרַחֵל וּלְלֵאָה
הַשְׂדֵּה אֶל־צֹאנָו: וַיֹּאמֶר לָהֶן רֵאִי
אֲנֹכִי אֶת־פְּנֵי אָבִיכֶן כִּי־אֵינָנו אֵלַי
כְּתַמּוּל שְׁלֹשׁוֹם וְאֵלֹהֵי אָבִי הֵיךְ עִמָּדִי:
וְאַתֶּנָּה יַדְעֶתְךָ כִּי בְּכָל־כַּחֲסֵי עֲבַדְתִּי
אֶת־אָבִיכֶן: וְאָבִיכֶן הִתֵּל בִּי וְהִחֲלַף
אֶת־מִשְׁפַּרְתִּי עֲשֶׂרֶת מִנִּים וְלֹא־נִתְּנוּ
אֱלֹהִים לְהִרְעֵ עִמָּדִי: אִם־כֹּה יֹאמֶר
נִקְדִּים יְהִי שְׂכָרְךָ וַיִּלְדּוּ כָּל־הַצֹּאן
נִקְדִּים וְאִם־כֹּה יֹאמֶר עֲקָדִים יְהִי
שְׂכָרְךָ וַיִּלְדּוּ כָּל־הַצֹּאן עֲקָדִים: וַיִּצַּל
אֱלֹהִים אֶת־מִקְנֵה אָבִיכֶם וַיִּתֶּן־לִי:

וישמע את דברי בני לבן לאמר
לקח יעקב את כל אשר לאבינו
ומאשר לאבינו עשה את כל הכבוד
הזה וירא יעקב את פני לבן והנה
איננו עמו כתמוול שלשום ויאמר
יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך
ולמוולדתך ואהיה עמך וישלח יעקב
ויקרא לרחל וללואה השדה אל צאנו
ויאמר להן ראה אנכי את פני אביכן
כי איננו אלי כתמול שלשום ואלהי
אבי היה עמדי ואתנה ידעתן כי בכל
כחי עבדתי את אביכן ואביכן התל
בי והחלף את משכרתי עשרת מנים
ולא נתנו אלהים להרע עמדי אם כה
יאמר נקדים יהיה שכרך וילדו כל
הצאן נקדים ואם כה יאמר עקדים
יהיה שכרך וילדו כל הצאן עקדים
ויצל אלהים את מקנה אביכם ויתן
לי

